

Moeraslantaarn; stralende verschijning in vroege voorjaarsvegetatie

Leonie Tijmsa & Baudewijn Odé, FLORON

Moeraslantaarn (*Lysichiton americanus*) is een tot één meter hoge aronskelkachtige, die haar oorsprong kent in het westen van de Verenigde Staten en Canada. Dankzij de vroege bloeitijd in april en mei en de opvallende bloeiwijze, is de plant onmiskenbaar in het vroege voorjaar tussen de verder nog lage vegetatie. De bloeiwijze bestaat uit een heldergeel schutblad dat de bloeikolf met zeer kleine bloemen onderaan omsluit. De grote, glanzend groene bladeren zijn langwerpig eirond met een afgeknotte tot wigvormige voet en hebben een stompe tot spitse top. Als de bloeiwijze na de bloeitijd is afgestorven, blijven de bladeren zichtbaar. De bloemen en gekneusde bladeren verspreiden een vieze aasgeur. Ze lokken hiermee vliegen en kevers die bijdragen aan de bestuiving van de plant. Moeraslantaarn kent een verwantschap met de inheemse gevlekte aronskelk (*Arum maculatum*) en de ingeburgerde, van oorsprong uit Zuid-Europa afkomstige, Italiaanse aronskelk (*Arum italicum*).

Groeiplaats, verspreiding en schade

In Nederland en elders in Europa is Moeraslantaarn veel aangeplant in parken en op landgoederen. Vanuit daar is de soort soms verwilderd naar natuurlijke en minder natuurlijke habitats. Moeraslantaarn groeit in vochtige en veelal kwetsbare habitats, zoals moerassen, broekbossen en oevers van watergangen en meren. Hier kan de soort langzaam maar zeker dusdanig dichte vegetaties vormen, dat inheemse plantensoorten weggeconcurrereerd worden. Om deze reden is de soort toegevoegd aan de Unielijst. Dit is een lijst van schadelijke invasieve exoten waarvoor lidstaten van de Europese Unie de verplichting hebben maatregelen te nemen. Indien elimineren niet meer mogelijk is, moeten zij voorkomen dat bestaande populaties zich verder kunnen uitbreiden.

Verspreid over Nederland is moeraslantaarn tientallen keren waargenomen, waarvan meerdere populaties al jaren standhouden. In de meeste gevallen gaat het om aangeplante exemplaren in stedelijk gebied. Er zijn echter meerdere verwilderingen in buitenstedelijke en natuurlijke gebieden aangetroffen. Helaas is de soort ook waargenomen in enkele kwetsbare natuurgebieden, waaronder Natura2000-gebieden.

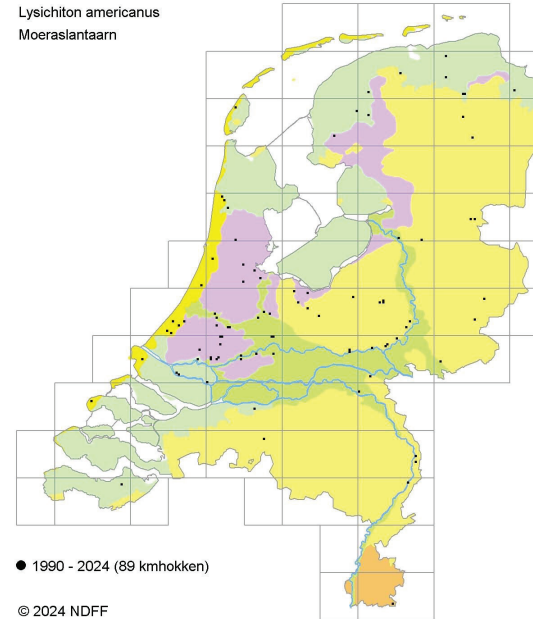
Gesloten en open watersystemen

Moeraslantaarn vermeerdert zich met zaden of vegetatief via (na bestrijding achtergebleven) wortelstokken. Zaden kunnen drijvend via water verspreid worden naar andere gebieden. Dat betekent dat de kans erg klein is dat moeraslantaarn zich, vanuit een water zonder directe verbinding met andere wateren, verspreidt naar elders. Daarentegen vormen besmettingen van moeraslantaarn in open watersystemen wél een

Moeraslantaarn. (Foto: Rick Boerboom)

Lysichiton americanus
Moeraslantaarn

● 1990 - 2024 (89 kmhokken)

© 2024 NDDF

Verspreiding van moeraslantaarn op kilometerhokniveau.

(Bron: NDDF Verspreidingsatlas.nl / FLORON)

(Foto: Rick Boerboom)

serieus risico op verspreiding tot ver buiten de bestaande populatie. Dit is een belangrijke motivatie om enige prioriteit te stellen aan bestrijding van nieuwe en bestaande populaties in open watersystemen.

Abundantie toevoegen aan waarnemingen

Waarnemingen van bestaande en nieuwe vindplaatsen van moeraslantaarn zijn zeer welkom! Dit helpt onderzoekers en beheerders de kennis over de verspreiding en ontwikkeling van deze invasieve exoot actueel te houden en besmettingen tijdig te bestrijden. Geef hierbij ook abundanties (aantallen) aan en of de populatie ter plekke is aangeplant of verwilderd. Waarnemingen bij voorkeur doorgeven via de VERA-app of [Waarneming.nl](https://www.waarneming.nl).

Verder lezen

FLORON Verspreidingsatlas Vaatplanten - Moeraslantaarn: [klik hier](#)

